

آسیب‌شناسی جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و ارائه راهکارهای مدیریتی

حامد رهنمایی*^۱

شهاب‌الدین عادل^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۱۹ تاریخ چاپ: ۱۳۹۹/۰۶/۲۹

چکیده

پژوهش حاضر با موضوع آسیب‌شناسی جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و ارائه راهکارهای مدیریتی انجام شد. روش تحقیق بر حسب هدف کاربردی، از نظر نوع داده و نحوه اجرا کیفی از نوع پدیدارشناسی و از نوع مطالعه توصیفی و اکتشافی بود. جامعه آماری شامل خبرگانی بود که در زمینه فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دارای تخصص علمی و سابقه کاری بودند که در برگزیده داوران، دبیران و مشاوران جشنواره، هنر پیشگان و کارگردانان، مدیران مرکز سینمای ایران و شبکه‌های تلویزیونی بودند. نمونه مورد بررسی، شامل خبرگان حوزه هنر بودند که به صورت غیر تصادفی و هدفمند به تعداد ۷ نفر انتخاب شدند و نمونه‌گیری تا آنجا ادامه پیدا کرد که اشباع نظری صورت گرفت. شیوه اجرای تحقیق بدین صورت بود که پژوهشگر پس از کسب اجازه از مسئولین برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و با اطلاع رسانی انجام شده خبرگانی را که مایل به شرکت در مطالعه بودند، از طریق دعوت نامه‌هایی حاوی توضیح هدف مطالعه و درخواست جهت شرکت در پژوهش و درخواست از مشارکت کنندگان برای بیان زمانی جهت انجام مصاحبه وارد مطالعه نمود. زمان هر مصاحبه از ۴۵ الی ۹۰ دقیقه و بر حسب شرایط و حوصله مشارکت کننده متفاوت بود. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای از منظر محتوایی شامل عدم آگاهی و ادراک فیلمساز، عدم نوآوری نیروی اجرایی، عدم آگاهی و ادراک نیروی اجرایی، بی‌انگیزگی نیروی اجرایی، تکرار محتوای فیلم، عدم انعطاف‌پذیری در محتوای فیلم، از منظر ساختاری شامل فرایند اشتباه در تصمیم‌گیری، عدم مدیریت مالی و بودجه بندی، عدم انعطاف‌پذیری قوانین و مقررات جشنواره، عدم جامعیت قوانین و مقررات جشنواره و از منظر زمینه‌ای شامل تبلیغات ناکافی در بحث اطلاع رسانی جشنواره، عدم دسترسی عموم مردم به جشنواره، انتخاب نادرست محیط در جشنواره، عدم توجه به تغییرات محیطی، مشکلات فرهنگی و اجتماعی مردم و نیز عدم ارتباطات بین‌المللی بود.

واژگان کلیدی

آسیب‌شناسی، جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای، راهکارهای مدیریتی

^۱ کارشناسی ارشد مدیریت فرهنگی، گرایش مدیریت امور فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران. (نویسنده

مسئول: zsblogfa@gmail.com)

^۲ دانشیار و رئیس دانشکده سینما و تئاتر، دانشگاه هنر، تهران، ایران. (adel@art.ac.ir)

مقدمه

فرهنگ به عنوان سرمایه معنوی و انباشته شده جوامع و مهم‌ترین عامل حفظ و تقویت هویت ملی، دینی و تاریخی مردم یک جامعه شناخته می‌شود. فرهنگ پاسخگوی والاترین نیاز روحی و روانی و اجتماعی انسان است، یعنی اولاً مایه قوام حیثیت و آدمیت انسان و ثانياً عامل ایجاد هویت و بهبود کیفیت زندگی انسانهاست (حسینی، ۱۳۸۲).

یکی از عوامل مهم توسعه فرهنگی هر کشور توسعه انواع هنرها همچون موسیقی، هنرهای تجسمی، صنایع دستی، نمایش و سینما می‌باشد که باعث رشد و بالندگی فرهنگ آن کشور خواهد شد. در این میان، هنر سینما چه از لحاظ تاثیرگذاری و چه مخاطبان انبوه در رتبه نخست قرار می‌گیرد. از جمله رویدادهای مهم فرهنگی برگذاری جشنواره‌های سینمایی فراوانی به طور سالانه در کشورمان می‌باشد، همچون جشنواره فیلم کوتاه دینی رویش، جشنواره سینما حقیقت، جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای، جشنواره فیلم فجر، جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران و دیگر جشنواره‌های مختلف سینمایی.

«آیین‌های سینمایی» اعم از «جشنواره‌های سینمایی» و «جشن‌های سینمایی» از با اهمیت‌ترین و چشمگیرترین آیین‌های فرهنگی جهان امروز محسوب می‌شوند. این رویدادهای هنری- رسانه‌ای، خصوصاً انواع فراملی و معتبر آن، هم از نظر جذابیت‌های ذاتی هنر هفتم- که در قاب جشنواره یا جشن به اوج خود می‌رسد- و هم به جهت جایگاه راهبردی آنها در تطورات و تحولات عمومی سینما از حیث تاثیرگذاری بر جهت‌گیری‌های هویتی جریان‌های فکری- فرهنگی و هنری فوق‌العاده جذاب و خیره‌کننده- که به مثابه یک ابر مزیت، میلیون‌ها مخاطب را پای پخش تلویزیونی خود می‌خکوب می‌کند- اصلی‌ترین کانون تبلور هویت‌های مختلف سینمایی و پاسدار شاخص‌های مضمونی، محتوایی و زبانی هر یک از آنها به شما می‌آیند (ساعی و همکاران، ۱۳۸۹).

در جهان کنونی که جهان ارتباطات نامگذاری شده است کمتر حرکتی است که از چشم تیزبین رسانه‌ها و وسایل ارتباط جمعی دور مانده باشد. مخاطبان بر اساس علایق و سلیق خود دست به انتخاب رسانه مورد علاقه شان می‌زنند، هر چند که بمباران اطلاعات فرصت را برای تشخیص سره از ناسره محدود می‌کند، اما پیامی مناسب و شاخص همیشه بر اذهان عمومی تاثیرگذار خواهد بود. در عصر ارتباطات پیام می‌تواند در غالب هنر خود را نمایان سازد و این مسئله تاثیرگذاری و جذب مخاطب را افزایش می‌دهد و از سویی دیگر، این پیام هر چقدر با ظاهری آراسته تر و کوتاه تر بیان شود، مخاطبان بیشتری خواهد داشت و تاثیری افزون تر. داشتن پیام و این مسئله که فیلم ساز تا چه میزانی می‌تواند در یک زمان کوتاه این پیام را منتقل کند از مشخصه‌های اصلی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای است و چه بهتر که این پیام بر پایه نگاهی اخلاق مدارانه عنوان شود، مسئله‌ای که نیاز جوامع امروز بشری است. (فراخوان یازدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰).

جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای، یکی از پرمخاطب‌ترین جشنواره‌های حال حاضر کشور است که هر ساله از سوی حوزه هنری برگزار می‌شود. حوزه هنری یکی از موسسات وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی و از عمده‌ترین متولیان فرهنگی- هنری کشور است که با محوریت عنصر الهی اسلامی و حکومت اسلامی دست اندرکار فعالیت‌های گسترده و متنوعی است.

اهداف حوزه هنری همواره معطوف به تبیین مفهوم هنرمتعهد و انقلابی بوده است و کلیه تولیدات و فعالیت‌های آن در جهت رشد و گسترش هنر اسلامی و انقلابی تنظیم و ارائه می‌شود (وبسایت رسمی حوزه هنری). ساخت فیلم‌هایی با زمان حداکثر ۱۰۰ ثانیه در کوتاه‌ترین زمان ممکن و با کلماتی منسجم کاری بسیار مشکل است و فیلمساز می‌باید داستانی را بیان کند که آغاز، میانه و پایان داشته باشد و بتواند روی مخاطب تاثیر بگذارد. فیلم ۱۰۰ یک فیلم کامل است با تمام مشخصات یک فیلم و با تکیه بر دو عنصر ایجاز و خلاقیت، نه یک تیزر تبلیغاتی است، نه نماآهنگ و نه بخشی از یک

فیلم بلند. فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای رسانه‌ای نو و مناسب است برای ابزارهای جدید که با قابلیت تاثیرگذاری بسیار بالا در جهان پرشتاب و پرهیاهوی امروز می‌تواند تانیه‌هایی مخاطب بی‌وقت و کم حوصله را به خود مشغول کند و در کنار انتقال مفهوم و پیام خود لذت بصری و زیبایی شناسانه هم به او هدیه کند (فراخوان یازدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰). لذا مبرهن است که این بخش از هنر مخاطبان گسترده تری داشته باشد، لکن علی‌رغم مخاطبان وسیع و ایجاز در اثرگذاری، این حوزه هنری با وجود پشتوانه غنی فرهنگی در برگزاری جشنواره‌ها و برنامه‌های فرهنگی به خوبی عمل نکرده و نقصان‌ها بسیاری در این راه مشاهده می‌گردد، لذا بر این اساس پژوهشگر در پژوهش حاضر بر آن برآمده است تا در این تحقیق به پاسخگویی به این سوال پردازد که چرا در برگزاری بعضی از جشنواره‌ها و برنامه‌های این مرکز فرهنگی به طور اعم و برگزاری جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به طور اخص با آسیب‌هایی روبرو است؟ این آسیب‌ها چیست و چطور می‌توان آنها را کنترل کرد؟ لذا باید به ارائه راهکارهای مدیریتی در این خصوص پرداخت.

در این پژوهش تلاش می‌شود تا بتوانیم مشخص کنیم چرا با وجود فعالیت گسترده حوزه هنری در عرصه برگزاری جشنواره هنوز هم جشنواره‌های این نهاد فرهنگی و به ویژه جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دارای آسیب‌هایی در برگزاری است و به دنبال یافتن آسیب‌ها و در نهایت ارائه راهکارهایی برای حل این آسیب‌ها هستیم تا بتوانیم جشنواره‌ای به مراتب غنی‌تر برگزار کرده و سهمی در ارتقای فرهنگ و هنر این مرز و بوم داشته باشیم.

مبانی نظری

جشنواره سینمایی

تعریف جشنواره: جشنواره برنامه‌ای است که جهت تقویت و مهارت‌های حرفه‌ای شرکت‌کنندگان برگزار می‌گردد و در گروه‌های کوچک جهت تبادل اندیشه-تجربیات و دیدگاه‌های شرکت‌کنندگان به شور و مشورت می‌پردازند. معمولاً در چند روز و حداکثر تا یک هفته تشکیل می‌گردد.

تعریف سینما: سینما در اصل واژه‌ای است یونانی به معنای حرکت، اما در اصطلاح، سینما، هنر و فنی است که به کمک یک سری تصاویر متحرک، پیامی را به مخاطب خود که همان تماشاگر است منتقل می‌کند (دارابی، ۱۳۹۵).

فیلم و سینما که پدیده‌ای چند وجهی و چند بُعدی و دارای آثار و کارکردهای مختلف و متفاوت است، از جنبه‌های هنری، فرهنگی و اجتماعی مهم و قوی برخوردار است. فیلم اصولاً محصول و کالای فرهنگی و هنری به حساب می‌آید و صنعت فیلم‌سازی و تولید کالاهای تصویری جزو اصلی‌ترین بخش‌های صنایع فرهنگی و هنری و شاید بتوان گفت تاثیرگذارترین و محوری‌ترین آن‌هاست (حسین نژاد، ۱۳۸۶).

شکوه و جلال اسکار، اهمیت فستیوال کن و برلین و ونیز و رواج انبوه جشنواره‌های سینمایی فیلم‌های بلند و کوتاه و داستانی و مستند و... نشان می‌دهد که جشنی بین‌المللی و فرادینی در عرصه سینما به یک پدیده فرهنگی و هنری و حتی اقتصادی و تجاری پر اهمیت بدل می‌گردد و تأثیری بزرگ بر تولید آثار سینمایی فروش و معرفی و اقتصاد و سلیقه همگانی و حتی سبک و سیاق و نحوه ساختاردهی و زیبایی‌شناسی عموم به جای می‌نهد. جشنواره‌های سینمایی از این منظر اهمیت دارند، ضمن آنکه به طور کلی مثل هر جشنواره‌ای، این جشن‌ها در ادامه همان جشن‌های مقدس متولد شده و شکل آیینی به خود گرفته‌اند، به طور مشخص فرزند مدرنیته‌اند و در گسست از جشن‌های قدسی سر برآورده‌اند و سرشتی کاملاً مدرن دارند.

جشنواره‌های سینمایی در جهان بر متن مناسبات سرمایه داری قرن بیستمی، با سرشت جهان گیر و در عطش بازارهای تازه پدید آمده‌اند. این جشنواره‌ها آمیزه‌ای از جشن آفرینش انسانی و بازار مکاره جهت معرفی کالا و توسعه مبادله و نمایش محصول به شمار می‌آیند. جامعه مدرن، جامعه نمایش است و بدون تردید در هنر مدرن تکنولوژیک، سینما، عنصر نمایش، سرمایه و منطق و مناسبات کالایی نقش اساسی دارد. سینما به مثابه صنعت بزرگ در غرب از قواعد سینمای هالیوود درس‌ها آموخته و هرگز نتوانسته سیطره و منطق کالا و تجارت را رها سازد. رابطه قدرت و هنر در سینما به مثابه صنعت فرهنگ در مدرن‌ترین شکل رابطه دولت یا ملت جدید با هنر تعریف می‌گردد؛ یعنی تبدیل سینما به نهادهای مدنی، غیر دولتی در عرصه عمومی و ضمناً تا مغز استخوان حل شده در مناسبات سرمایه داری و جایگاه هر نهاد صنعتی در دولت جدید با مقررات و قواعد خاص عرضه کالا. بدیهی است رابطه دولت و سرمایه یا صنعت در غرب متفاوت با نظام‌های دولتی و تمامیت خواه و به شکل پیچیده‌ای در فضای دموکراسی لیبرال تعریف می‌گردد که رابطه سینما و سرمایه از یک سو و سینما و دولت از سوی دیگر جدا از آن نیست. قدرت سرمایه و قدرت نظام اجتماعی در غرب به گونه‌ای متفاوت از تجربه سرمایه داری دولتی در شرق تنظیم شده است و سینما تحت ضوابط، مقررات و حقوق و قوانین یک فعالیت صنعتی سرمایه دارانه به حیاش ادامه می‌دهد و نیز مشمول نهادهای نظارتی است، در حدی که قواعد بازی دموکراسی در مورد فعالیت‌های فرهنگی و هنری مجاز می‌داند. بدیهی است جشنواره‌های سینمایی نیز با همین منطق پدید آمده‌اند.

در حقیقت می‌توان گفت در این جا جشنواره، یک نهاد اجتماعی دموکراتیک تحت قواعد حقوقی و صنفی یک فعالیت صنعتی و سرمایه دارانه به صورت نهادی غیر دولتی پدید می‌آید و جزء ضروری هستی سینماست و برای معرفی، تبلیغ و پیامدهای اقتصادی ضروری کاربرد دارد. فیلم‌هایی که همچون کالایی گران قیمت میلیون‌ها دلار سرمایه صرف تولیدشان شده است با جشنواره‌ها هر چه بیشتر به مثابه کالایی در فرآیند عرصه مقام خود را کسب می‌کنند. فرهنگ رقابتی سرمایه داری و جامعه مدرن در این قلمرو یعنی سینما هم به رقابت هنری ماهیتی کالایی می‌بخشد. پس می‌توان گفت در تجربه آمریکایی فیلم‌هایی که به جشنواره‌ها می‌روند همان آثاری هستند که جشنواره‌های سینمایی برای ارزش گذاری آنان از منظر یک کالای مرغوب و جالب توجه عموم برپا شده‌اند. انشقاقی بین جشنواره‌های سینمایی و سینمای جشنواره‌ای وجود ندارد و هر چند این وحدت در اروپای غربی طی دهه پنجاه و شصت و هفتاد معنای دیگری می‌داد، ذائقه اروپایی در آن دوران که هنوز یکجانبه گرایی آمریکایی به نفوذ هالیوود در سینمای فرانسه و آلمان و انگلیس و دیگر کشورهای اروپای شمالی دامن زده بود، تعریف دیگری از فستیوال داشت (میر احسان، ۱۳۸۶).

فیلم صد ثانیه‌ای

(صد) نشانه‌ی کثرت است، نشانه‌ی کامل بودن و زیبایی و یگانگی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای نهفته در همین نکته. باید ناب‌ترین معانی و مضامین بشری را فقط در ۱۰۰ ثانیه به مخاطب منتقل کرد. گسترده (معنا) در یک (صورت) محدود؛ مفهومی بلند در زمانی کوتاه. اطناب سخن در ایجاز تصویر. همه این‌ها در عین دشوار کردن ساخت فیلم (۱۰۰) فیلم (ایده) است. عرصه‌ی نمایشی مضامین است و ماراتنی برای به مقصد رساندن بار اندیشه فیلم سازان در ۱۰۰ ثانیه و جشنواره فیلم ۱۰۰ عرصه‌ای برای شکوفایی و جولان فیلم سازان جوان، پرنرژی و اندیشمند کشور عزیزمان که با عشق به سینما و با ایمان به ارزش‌های اصیل ایرانی و اسلامی، مفاهیم ناب انسانی را در نهایت ایجاز و در تصویری‌ترین شکل ممکن به ثبت برسانند (قربانی، ۱۳۹۴).

جهان جدید به مدد فناوری هایش بر سرعت روندها و فرآیندهای جاری زندگی افزوده است. رابطه‌ها را به غایت، گذرا و کوتاه نموده و بسیاری تأمل‌ها و تعمق‌ها را در نگاهی نه چندان خوش بینانه به دست‌ها و بسته‌های از پیش آماده تقلیل داده است. این رویه، جدای از مزیت‌ها و افت هایش، نه یک گزینه‌ی انتخابی که اقتباسی ناقص و اجباری است و عموم مؤلفه‌های معنابخش و سبک زندگی فردی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. جشنواره فیلم‌های صدثانیه‌ای مواجهه‌ای مدبرانه و عالمانه با چنین جامعه‌ی در حال تحولی است. بهره‌مندی زیرکانه از مکث‌های اندک انسان جدید در جامعه‌ای پرشتاب، دعوت آدم‌ها برای لحظه‌ای اندیشه، فراتر از دغدغه‌های هر روزه‌ای مکررات زندگی، بارگذاری چندلایه‌ی پیام و معنا، در بازه‌ی ۱۰۰ ثانیه‌ای، بر شانه‌های خلاقیت و استعداد جوانانی خلاق؛ خوش فکر و خوش آتیه (خیام، ۱۳۹۴).

پیشینه‌های پژوهش

علوی پور (۱۳۹۷) به بررسی چالش‌های اجتماعی-سیاسی ظهور سینما در ایران پرداختند. ورود سینما به ایران اگرچه تقریباً همزمان با ظهور این صنعت در جهان مدرن بود، با چالش‌های متعددی روبرو بود که پیشرفت آن را در مقایسه با تحولات سینمای غربی با کندی مواجه کرد. در واقع، این امر که ابتدا در سال‌های پایانی استبداد قاجاری و با حمایت مظفرالدین شاه صورت گرفت، خیلی زود به محلی برای مجادله میان طیف‌های مختلف سیاسی و اجتماعی بدل شد. این پژوهش به دنبال آن است که با طرح این پرسش که ورود سینما به ایران با چه چالش‌های مواجه بوده است، با بهره‌گیری از روش مطالعه اسناد و مکتوبات، پاسخ مناسب این پرسش را فراچنگ آورد. به نظر می‌رسد برخی از فعالان بازار که شمه خوبی در شناخت نیازهای جامعه داشتند، در سطحی نگری در تولید و پخش آثار سینمایی در کشور موثر بودند و از سوی دیگر، جریان‌های محافظه‌کار اجتماعی و دینی نیز با استدلال‌های خود، از نگرانی درباره پیامدهای نامناسب اخلاقی و اعتقادی آن برای مخاطبان سخن می‌گفتند. علاوه بر اینها، دستگاه قدرت سیاسی و همچنین نیروهای اشغالگر متفقین - در ابتدای دهه ۱۳۲۰- نیز تمایل داشتند که این صنعت را در اختیار خود گیرند و با اعمال سیاست‌های ممیزی و یا نفوذ در ساختار سیاست‌گذاری، هدایت جریان فکری جامعه را تحت کنترل خود داشته باشند. اکبر پور (۱۳۹۲) به بررسی پژوهشی جامع پیرامون آسیب‌شناسی سینمای ایران پرداخت. نتایج حاصل از این پژوهش بیان داشت که ایجاد تراست مهمترین راهکار مدیریتی در سینمای ایران می‌باشد که در پس آن اتحاد بزرگی از چندین شرکت است که در جهت حفظ منافع مشترک و در نقش یک سازمان عظیم جهت ایجاد ثبات و در دست گرفتن برنامه تولید و توزیع فرامرزی سینمای ایران نقش ایفا خواهند کرد و مطالعات نشان داده است که در ساختار تراست، همواره مصلحت‌اعضاء مطلوب نظر است و سود کلی اقتصادی با توجه به سهم اعضا و البته بدون داشتن حق دخالت هیچ عضوی میان همگان تقسیم می‌شود. در یک تراست سینمایی منجر به بقا و امتداد زیست سینمایی هر یک از شرکا خواهد شد و هم از فرسایش هر یک از اعضای سینما به تنهایی جلوگیری می‌کند. بیچرانلو و ساعی (۱۳۸۹) به بررسی دیدگاه‌های فعالان و منتقدان سینمایی کشور درباره بیست و هشتمین جشنواره فیلم فجر پرداختند. بیست و هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، در بهمن سال ۱۳۸۸ برگزار شد. پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، در مصاحبه‌هایی تخصصی با ۳۲ تن از کارشناسان و فعالان سینمایی ۳۱ دیدگاه‌های آنها را بررسی کرده است. فعالان سینما مزیت‌هایی برای جشنواره قایل اند: ۱. فضای رقابتی انگیزه بخشی به فیلم‌سازان برای تولید آثار پخته‌تر؛ ۲. شناخت ضعف فیلم‌ها و اصلاح نسبی پیش از نمایش عمومی؛ ۳. شناخت موضوعات مورد اقبال مخاطبان و منتقدان؛ ۴. فرصتی سالیانه برای تعامل و تبادل دیدگاه هادرخصوص تحولات سینمای ایران. اغلب اهالی سینما معتقدند در مقطع کنونی تامین هزینه‌های برگزاری و سازماندهی جشنواره به وسیله دولت

می‌تواند برای سینمای ایران مفید باشد. اغلب فعالان اذعان دارند که برگزیده و تحسین شدن یک فیلم یا عوامل آن در جشنواره فیلم فجر باعث اعتباربخشی به آن می‌شود. فعالان سینمایی، ضمن تایید اکران همزمان فیلم‌های جشنواره در شهرهای بزرگ، معتقدند سلیقه و ذایقه سینمایی جوانان شهرستان‌ها ارتقا می‌یابد و باعث رشد و گسترش متوازن و متعادل سینما در کشور می‌شود؛ اگرچه بسیاری از آنان مخالف برگزاری بخش اصلی جشنواره در سایر شهرها بودند. اغلب تاثیر جشنواره فیلم فجر را در اعتبار و جایگاه سینمای ایران در عرصه بین‌المللی مثبت، اما اندک ارزیابی می‌کنند. از نگاه آن‌ها روند برگزاری جشنواره، اگرچه به دلیل تغییر مدیریت‌ها در سال‌های مختلف، افت و خیزهای بسیار داشته است، اما در مجموع، روبه رشد بوده است. یولا^۱ و همکاران (۲۰۱۹) به بررسی انگیزه تماشاگران برای حضور در جشنواره فیلم پرداختند. این مطالعه با گردآوری داده‌ها از ۷۴۲ پرسشنامه از مخاطبین شرکت کننده در جشنواره انجام شد. یافته‌ها حاکی از آن بود که شرکت کنندگان در جشنواره بین‌المللی فیلم اکثراً دانش آموختگان جوان، مجرد و دبیرستانی بودند که به همراه دوستان خود در این جشنواره شرکت کرده بودند. عوامل انگیزشی برای شرکت در این جشنواره در سه بعد، تازگی، جامعه‌پذیری و همبستگی گروه بندی شدند. این نتایج اطلاعات مفیدی را در اختیار مسئولان، سیاست گذاران فرهنگی و مدیران قرار می‌دهد تا بتوانند با مدیریت انگیزه مخاطبان بیشتری را برای حضور در جشنواره ترغیب نمایند. سیل و آکتاس^۲ (۲۰۱۹) به بررسی نقش تبلیغات و پوستره‌های تبلیغاتی در جشنواره سینمایی کن پرداخت. هدف از این مطالعه بررسی طراحی و محتوایی پوستر و مدیریت آن بر برند سازی جشنواره کن بود. در این مطالعه به پوستره‌های جشنواره در سال‌های ۱۹۴۶ تا ۲۰۱۶ مورد بررسی قرار گرفت و با تکنیک تحلیل محتوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که استراتژی‌های بازاریابی در این جشنواره از روزهای اولیه راه اندازی تا کنون دستخوش تغییرات اساسی بوده است و بیشتر به سمت تاکید بر المان‌های بصری سوق یافته است و این مهم تاثیر بسزایی بر صنعت فیلم سازی و جشنواره داشته است. لی^۳ (۲۰۱۶) به بررسی تاثیر سیاست‌های دولت بر حضور بازدید کنندگان در جشنواره و وفاداری آن‌ها پرداختند. این مطالعه بر روی ۹۳۱ بازدید کننده جشنواره موسیقی در تایوان انجام شد. نتایج این مطالعه بیان داشت که سیاست دولت تاثیر مثبتی بر کیفیت محیط درک شده، رضایت بازدید کنندگان و وفاداری دارد. علاوه بر این‌ها نتایج نشان داد که نوع شغل بازدید کنندگان این رابطه را تعدیل می‌کند.

روش پژوهش

روش تحقیق در این پژوهش بر حسب هدف کاربردی است. روش تحقیق در این پژوهش از نظر نوع داده و نحوه اجرا کیفی از نوع پدیدارشناسی به منظور شناسایی آسیب‌های موجود در برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و همچنین از نوع مطالعه توصیفی و اکتشافی است. در این تحقیق جامعه آماری شامل خبرگانی است که در زمینه فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دارای تخصص علمی و سابقه کاری بودند که در برگیرنده داوران، دبیران و مشاوران جشنواره، هنر پیشگان و کارگردانان، مدیران مرکز سینمای ایران و شبکه‌های تلویزیونی بودند. در این تحقیق نمونه مورد بررسی، شامل خبرگان حوزه هنر می‌باشند که به صورت غیر تصادفی و هدفمند به تعداد ۷ نفر انتخاب شد و نمونه گیری تا آنجا ادامه پیدا کرد که اشباع نظری صورت گرفت. پژوهشگر پس از کسب اجازه از مسئولین برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای و با اطلاع رسانی انجام شده خبرگانی را که مایل به شرکت در مطالعه

1. Yolal

2. Sel & Aktas

3. Lee

بودند، از طریق دعوت نامه‌هایی حاوی توضیح هدف مطالعه و درخواست جهت شرکت در پژوهش و درخواست از مشارکت کنندگان برای بیان زمانی جهت انجام مصاحبه وارد مطالعه نمود. محقق پس از تعیین وقت مصاحبه از مشارکت کنندگان درخواست نمود تا فرم رضایت آگاهانه را مطالعه و در صورت تمایل امضاء نمایند. مصاحبه‌ها در مکان و زمانی که برای مشارکت کنندگان راحت باشد، انجام شد. قبل از شروع مصاحبه راهنمای اولیه آن تهیه شد و به محقق جهت طرح سؤالات بیشتری برای کنگاش در حیطه مورد نظر کمک کرد. مصاحبه با برقراری ارتباط و جلب اعتماد مشارکت کنندگان آغاز شد. ابتدا مشخصات دموگرافیک مصاحبه شوندگان از جمله نام و نام خانوادگی، سن، تحصیلات، رشته تحصیلی و سمت شغلی مورد سوال واقع شد و آنگاه توضیحاتی اجمالی و قابل درک در خصوص فیلم ۱۰۰ ثانیه و جشنواره آن به مصاحبه شوندگان داده شد، سپس سؤالات دیگری بر اساس راهنمای مصاحبه و پاسخ مشارکت کنندگان پرسیده شد. همچنین بر حسب نیاز در ادامه مصاحبه از سؤالات کاوشی نظیر "می‌توانید بیشتر توضیح بدهید" یا "وقتی می‌گوئید... منظور شما چیست؟" استفاده شد. در پایان مصاحبه از مشارکت کننده خواسته شد که اگر صحبتی باقی مانده، بیان نمایند. در پایان پس از تشکر و قدردانی در خصوص احتمال انجام مصاحبه‌های بعدی نیز صحبت شد. مصاحبه‌ها با توجه به وقت و حوصله مشارکت کننده، اطلاعات بدست آمده و تمایل شرکت کنندگان در یک یا چند نوبت انجام گردید. زمان هر مصاحبه از ۴۵ الی ۹۰ دقیقه و بر حسب شرایط و حوصله مشارکت کننده متفاوت بود.

یافته‌های پژوهش

سوال کلی اول پژوهش

آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای کدامند؟

آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای را در قالب یک استراتژی پدیدارشناسی از طریق کدگذاری‌های باز (یافتن معقولات مفهومی) و محوری (ارتباط بین معقولات) مورد بررسی قرار می‌دهیم. جدول شماره ۴-۲ کدهای باز و محوری را به تفکیک هر شرکت کننده نسبت به سوال کلی اول نشان می‌دهد.

جدول شماره ۱: کدهای باز و محوری سوال کلی اول پرسشنامه کیفی به تفکیک مصاحبه‌شوندگان

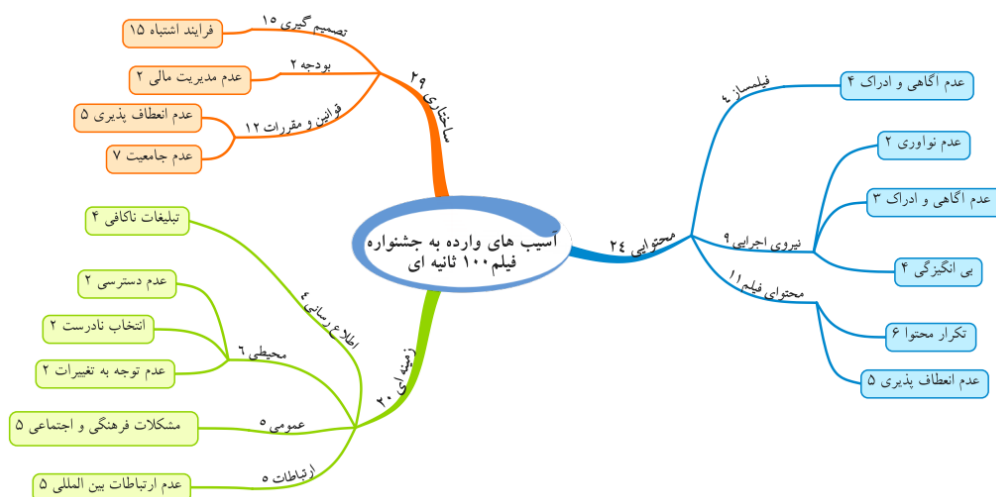
ردیف	کدها (از کد باز به کد محوری)	شماره شرکت کننده
۱	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/فیلمساز/عدم آگاهی و ادراک	۱
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/فیلمساز/عدم آگاهی و ادراک	۱
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/فیلمساز/عدم آگاهی و ادراک	۱
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/نیروی اجرایی/عدم نوآوری	۲
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/نیروی اجرایی/عدم نوآوری	۲
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/تکرار محتوا	۲
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/عدم انعطاف پذیری	۳
۸	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/تکرار محتوا	۳
۹	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/نیروی اجرایی/عدم آگاهی و ادراک	۴
۱۰	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/تکرار محتوا	۴
۱۱	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/تکرار محتوا	۴
۱۲	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/محتوای فیلم/عدم انعطاف پذیری	۴
۱۳	آسیب‌های وارده به جشنواره/محتوایی/نیروی اجرایی/بی‌انگیزگی	۵

۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ نیروی اجرایی\ بی‌انگیزگی	۱۴
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ محتوای فیلم\ تکرار محتوا	۱۵
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ محتوای فیلم\ عدم انعطاف پذیری	۱۶
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ فیلمسازان\ عدم آگاهی و ادراک	۱۷
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ محتوای فیلم\ عدم انعطاف پذیری	۱۸
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ نیروی اجرایی\ عدم آگاهی و ادراک	۱۹
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ نیروی اجرایی\ عدم آگاهی و ادراک	۲۰
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ نیروی اجرایی\ بی‌انگیزگی	۲۱
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ محتوای فیلم\ تکرار محتوا	۲۲
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ محتوای فیلم\ عدم انعطاف پذیری	۲۳
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره‌امحتوایی\ نیروی اجرایی\ بی‌انگیزگی	۲۴
۱	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۲۵
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ بودجه\ عدم مدیریت مالی	۲۶
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم انعطاف پذیری	۲۷
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۲۸
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۲۹
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۰
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۱
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۲
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۳
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۴
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ بودجه\ عدم مدیریت مالی	۳۵
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۶
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۷
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۳۸
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم انعطاف پذیری	۳۹
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۰
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۱
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ تصمیم‌گیری\ فرایند اشتباه	۴۲
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۳
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۴
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم انعطاف پذیری	۴۵
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم انعطاف پذیری	۴۶
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۷
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۴۸
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم انعطاف پذیری	۴۹
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره‌اساختاری\ قوانین و مقررات\ عدم جامعیت	۵۰

۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/ساختاری/تصمیم‌گیری/فرایند اشتباه	۵۱
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/ساختاری/تصمیم‌گیری/فرایند اشتباه	۵۲
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره/ساختاری/تصمیم‌گیری/فرایند اشتباه	۵۳
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/اطلاع‌رسانی/تبلیغات ناکافی	۵۴
۱	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/انتخاب نادرست	۵۵
۱	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/عدم دسترسی	۵۶
۱	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/عمومی/مشکلات فرهنگی و اجتماعی	۵۷
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/ارتباطات/عدم ارتباطات بین‌المللی	۵۸
۲	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/ارتباطات/عدم ارتباطات بین‌المللی	۵۹
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/عدم توجه به تغییرات	۶۰
۳	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/عدم توجه به تغییرات	۶۱
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/ارتباطات/عدم ارتباطات بین‌المللی	۶۲
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/ارتباطات/عدم ارتباطات بین‌المللی	۶۳
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/اطلاع‌رسانی/تبلیغات ناکافی	۶۴
۴	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/اطلاع‌رسانی/تبلیغات ناکافی	۶۵
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/عمومی/مشکلات فرهنگی و اجتماعی	۶۶
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/عمومی/مشکلات فرهنگی و اجتماعی	۶۷
۵	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/عمومی/مشکلات فرهنگی و اجتماعی	۶۸
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/اطلاع‌رسانی/تبلیغات ناکافی	۶۹
۶	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/عدم دسترسی	۷۰
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/عمومی/مشکلات فرهنگی و اجتماعی	۷۱
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/ارتباطات/عدم ارتباطات بین‌المللی	۷۲
۷	آسیب‌های وارده به جشنواره/زمینه‌ای/محیطی/انتخاب نادرست	۷۳

همانطور که جدول فوق نشان می‌دهد، آسیب‌های وارده به جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای براساس تمامی نظرات ۷ نفر از خبرگان در دسته بندی‌های مختلف آورده شده اند که ۳ کد باز (محتوایی، ساختاری و زمینه‌ای) وجود دارند که هر کدام نیز دارای کدهای محوری مختص خود می‌باشند. به طوری که کد باز محتوایی با ۲۴ کد دارای سه زیرمجموعه فیلمساز (۴ کد)، نیروی اجرایی (۹ کد) و محتوای فیلم (۱۱ کد) است. همچنین کد باز ساختاری با ۲۹ کد دارای سه زیرمجموعه تصمیم‌گیری (۱۵ کد)، بودجه (۲ کد) و قوانین و مقررات (۱۲ کد) می‌باشد و از طرفی، کد باز زمینه‌ای با ۲۰ کد دارای چهار زیرمجموعه اطلاع‌رسانی (۴ کد)، محیطی (۶ کد)، عمومی (۵ کد) و ارتباطات (۵ کد) است. همچنین هر یک از زیرمجموعه‌ها در هر کد باز، دارای کدهای محوری دیگری هستند که در واقع همان آسیب‌های وارده به جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌باشند. حال با توجه به نتایج فوق می‌توان این گونه به سوال کلی اول پژوهش پاسخ داد که: «آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای شامل عدم آگاهی و ادراک فیلمساز، عدم نوآوری، نیروی اجرایی، عدم آگاهی و ادراک نیروی اجرایی، بی‌انگیزگی نیروی اجرایی، تکرار محتوای فیلم، عدم انعطاف‌پذیری در محتوای فیلم، فرایند اشتباه در تصمیم‌گیری، عدم مدیریت مالی و بودجه

بندی، عدم انعطاف‌پذیری قوانین و مقررات جشنواره، عدم جامعیت قوانین و مقررات جشنواره، تبلیغات ناکافی در بحث اطلاع‌رسانی جشنواره، عدم دسترسی عموم مردم به جشنواره، انتخاب نادرست محیط در جشنواره، عدم توجه به تغییرات محیطی، مشکلات فرهنگی و اجتماعی مردم و نیز عدم ارتباطات بین‌المللی می‌باشند». همچنین در شکل شماره ۱ نمودار نقشه ذهنی آسیب‌های وارده به جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای با نرم افزار iMindMap نسخه ۹ به قرار ذیل می‌باشد.

نمودار شماره ۱: نمودار نقشه ذهنی مربوط به آسیب‌های وارده به جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه سوال کلی اول پژوهش به شناسایی آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌پردازد، نتایج حاصله در مباحث قبلی گویای این واقعیت می‌باشد که آسیب‌های وارده به جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای شامل عدم آگاهی و ادراک فیلمساز، عدم نوآوری نیروی اجرایی، عدم آگاهی و ادراک نیروی اجرایی، بی‌انگیزگی نیروی اجرایی، تکرار محتوای فیلم، عدم انعطاف‌پذیری در محتوای فیلم، فرایند اشتباه در تصمیم‌گیری، عدم مدیریت مالی و بودجه بندی، عدم انعطاف‌پذیری قوانین و مقررات جشنواره، عدم جامعیت قوانین و مقررات جشنواره، تبلیغات ناکافی در بحث اطلاع‌رسانی جشنواره، عدم دسترسی عموم مردم به جشنواره، انتخاب نادرست محیط در جشنواره، عدم توجه به تغییرات محیطی، مشکلات فرهنگی و اجتماعی مردم و نیز عدم ارتباطات بین‌المللی می‌باشند. در همین راستا نتایج پژوهش‌های علوی پور (۱۳۹۷)، اکبر پور (۱۳۹۲)، بیچرانلو و ساعی (۱۳۸۹)، یولا و همکاران (۲۰۱۹) و لی (۲۰۱۶) همسو با نتایج حاصل می‌باشند؛ زیرا ایشان نیز در تحقیقات خود به بررسی چالش‌ها و آسیب‌های ناشی از سینما در جوامع خود پرداختند و به جنبه‌های کم و بیش مشابه با تحقیق حاضر دست پیدا نمودند.

بنابراین از قیاس نتیجه سوال کلی اول پژوهش و پیشینه‌های پژوهش، این نتیجه‌گیری حاصل می‌شود که جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای دارای یکسری معضلات و آسیب‌هایی در حوزه‌های مختلف به خصوص از منظر مدیریتی است که از آن جمله می‌توان به درک پائین و یا آگاهی ناچیز بعضی از فیلمسازان این جشنواره اشاره نمود که اطلاعات و دانش کمی در خصوص مسائل تکنیکی فیلمسازی دارند و همین امر می‌تواند سطح کیفی جشنواره را با مشکل رو به رو سازد، زیرا به دلیل عمومی بودن جشنواره بسیاری از فیلمسازان دچار ساده‌اندیشی شده‌اند، به طوری که برای صرفه‌جویی

و یا به دلیل دانای کل دانستن خویش، از مراجعه به مشاور و کارشناس جهت علمی کردن فیلم خود پرهیز می‌کنند و همین امر می‌تواند سطح کیفی فیلم‌ها را به خصوص از حیث مضامین و محتوا دچار مشکل سازد. از طرفی، دست اندرکاران اجرایی جشنواره که در برگیرنده هیات داوران و سایر مسئولین اجرایی برای برگزاری هرچه بهتر این جشنواره هستند، کمتر به سوی نوآوری و خلاقیت در این جشنواره به خصوص در سال‌های اخیر روی آورده‌اند و می‌توان گفت که خلاقیت آن‌ها در طول این دوازده دوره رشد پیدا نکرده است. به گونه‌ای که به دلیل ساختار دولتی این جشنواره، اصولاً خلاقیت و نوآوری در وهله دوم نسبت به رعایت چارچوب‌ها و مقررات سازمانی به جهت نظم و دقت در اجرای جشنواره قرار گرفته است. همچنین بعضی از عوامل اجرایی دخیل در این جشنواره نیز اطلاعات کمی در این باره دارند و اطلاعات و تخصص آنها برای برگزاری جشنواره کفایت لازم را ندارد و همین امر می‌تواند جشنواره را از هدف اصلی خود دور سازد. همچنین عدم تنوع در نیازهای هیات داوران باعث شده است که فیلمسازان تاحدودی با خواسته‌ها و چارچوب‌های ذهنی داوران آشنا شده و مطابق با میل آنها اقدام به ساخت فیلم می‌کنند که این امر می‌تواند نقش خلاقیت و نوآوری را در جشنواره به مرور کاهش دهد. از سوی دیگر نیروی اجرایی جشنواره با توجه به کاهش نوآوری و خلاقیت در طول جشنواره، دچار نوعی بی‌انگیزگی و کاهش شور و اشتیاق لازم برای بهتر برگزار کردن این جشنواره شده‌اند. همچنین در بخش محتوای فیلم‌ها می‌توان به این آسیب‌ها اشاره نمود که محتوای بسیاری از فیلم‌های راه یافته به جشنواره مضامینی مشابه و بعضاً تکراری دارند و همچنین انعطاف‌پذیری لازم در محتوا و خلاقیت در این باره آن‌ها را به چشم نمی‌خورد.

همچنین در بخش دیگری از این عارضه‌یابی می‌توان گفت که در فرایند تصمیم‌گیری‌های کلان و خرد جشنواره و سیاست‌گذاری‌های مربوطه، بعضی از شیوه‌ها و روندهای پیشین جشنواره تغییر چندانی نکرده‌اند و بعضاً این فرایندها با گذر زمان از عالی به خوب تبدیل شده‌اند، چون آن‌ها در طول این فرایندها با نیازهای جشنواره همخوانی ندارند و در نتیجه زمینه فرایند اشتباه را فراهم می‌سازند. به طوری که این فرایندهای اشتباه به خصوص از حیث نحوه دریافت آثار و افزایش چشم‌گیر فیلم‌ها در دوره‌های اخیر سبب شده است که بسیاری از فیلم‌های خوب، کمتر دیده شوند. از سوی دیگر، مدیریت مالی به درستی صورت نمی‌گیرد و پاداش‌های مربوط به برندگان جشنواره آن‌ها را به گونه‌ای که باید رقابتی و همچنین ارزشمند نیست، در حقیقت، آن‌ها را به ساختار مدیریت مالی جشنواره توجه چندانی نمی‌شود و جوایز با تغییرات اقتصادی محیط بیرونی همسویی و انطباق منطقی ندارند. همچنین در بخش مقررات و قوانین مربوطه جشنواره می‌توان اذعان داشت که انعطاف‌پذیری و تغییرات بسیار ناچیز بوده و قوانین جامعیت لازم را ندارند. به گونه‌ای که نبود قانون جامع‌الکران به راحتی قابل لمس است و نیز بسیاری از قوانین جشنواره در طول زمان و با توجه به تغییرات دچار تحولات لازم نشده‌اند و این امر می‌تواند سرعت پیشرفت جشنواره را با کندی رو به رو سازد.

از طرفی، در بخش دیگری از این آسیب‌شناسی می‌توان اشاره نمود که اطلاع‌رسانی جشنواره از حیث تبلیغات درست و کافی دارای مشکلات عدیده‌ای است و جشنواره آن‌ها را در خور شأن اوست، مورد اطلاع‌رسانی جامع و کامل قرار نمی‌گیرد و بسیاری از هنرمندان و علاقه‌مندان به فیلم، آشنایی چندانی با این جشنواره ندارند. همچنین میزان دسترسی تمامی افراد علاقه‌مند به جشنواره وجود ندارد و بعضاً در انتخاب محیط‌الکران فیلم‌ها مشکلاتی وجود دارد، به گونه‌ای که این فیلم‌ها که مبتنی بر گوشی‌های تلفن همراه هستند، فقط بر روی پرده‌های سینما پخش می‌شوند و این امر می‌تواند بیشتر این جشنواره را به محفلی برای عده‌ای از علاقه‌مندان تبدیل کند و راه‌های دستیابی افراد علاقه‌مند را به آن ببندد؛ بنابراین

جشنواره آن طور که باید خود را با تغییرات زیاد محیطی همسو و منطبق نکرده است. همچنین در جشنواره به مشکلات اجتماعی و فرهنگی جامعه و عموم مردم و اثراتی که می‌تواند این مسائل بر ماهیت جشنواره بگذارد، توجه کافی نشده است به طوری که این جشنواره پشت پرده مشکلات معیشتی و فقر فرهنگی جامعه پنهان شده است و به دلیل ناآشنایی این جشنواره برای اقشار ضعیف جامعه و افرادی که با مشکلات اجتماعی و فرهنگی زیادی دست به گریبان هستند و این که جامعه اصلی این جشنواره دقیقاً این قشر از جامعه هستند، عملاً روی سخن خود را از چنین اقشاری پوشیده است؛ و در نهایت در بخش بین‌المللی جشنواره ارتباطات با جوامع بین‌المللی کم رنگ‌تر شده و در این زمینه محدودیت‌های بسیاری وجود دارد. به طوری که گستره بین‌المللی بودن این جشنواره آن طور که باید زیاد نیست و جشنواره در محافل بین‌المللی حضور کم رنگ و کم تاثیری دارد.

منابع

۱. اکبرپور، علیرضا (۱۳۹۲). *صنعتی سازی سینمای ایران (پژوهشی جامع پیرامون آسیب‌شناسی سینمای ایران)*. نشر: موسسه جمال هنر.
۲. بیچرانلو، عبدالله و ساعی، محمدحسین (۱۳۸۹). بررسی دیدگاه‌های فعالان و منتقدان سینمایی کشور درباره بیست و هشتمین جشنواره فیلم فجر، فصلنامه مطالعات فرهنگ - ارتباطات ۱۱ (۹).
۳. حسین نژاد، محمدعلی (۱۳۸۶). *قابلیت‌ها، زمینه‌ها، موانع و راه کارهای جذب سرمایه خارجی در صنعت سینمای ایران*. تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
۴. حسینی، ابراهیم عباس (۱۳۸۲). *بررسی سیاست‌های فرهنگی در نگاهی مقایسه‌ای*. تهران: دفتر مطالعات فرهنگی جهاد دانشگاهی.
۵. خیامی، عبدالکریم (۱۳۹۴). *مواجهه‌های مدیران و عالمانه با جامع هی در حال تحول*.
۶. دارابی، سید مرتضی (۱۳۹۵). *بررسی فیلم‌های منتخب یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای*. در ارائه الگوی سبک زندگی از منظر نخبگان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
۷. ساعی، محمد حسین و همکاران. (۱۳۸۹). *بررسی اقبال مردم شهر تهران به سینما و جشنواره بیست و هشتم فجر*. نامه پژوهش فرهنگی. تهران
۸. علوی پور، سید محسن (۱۳۹۷). *چالش‌های اجتماعی-سیاسی ظهور سینما در ایران*. نشریه تحقیقات تاریخ اجتماعی. بهار و تابستان ۱۳۹۷، شماره ۱.
۹. فراخوان یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای، وبسایت رسمی جشنواره فیلم ۱۰۰ به آدرس <http://www.100fest.com>
۱۰. قربانی، علی (۱۳۹۴). *دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم*.
۱۱. میر احسان، امیر (۱۳۸۶). *جشنواره سینمایی، سینمای جشنواره‌ای*. نشریه آینه خیال، شماره ۴

12. Lee, Y. K. (2016). Impact of government policy and environment quality on visitor loyalty to Taiwan music festivals: Moderating effects of revisit reason and occupation type. *Tourism Management*, 53, 187-196.
13. Sel, Z. G., & Aktas, G. (2019). Advertising Events: Content and Semiotic Analyses of Cannes Film Festival Posters. *Event Management*, 23(2), 207-221.
14. Yolal, M., Özdemir, C., & Batmaz, B. (2019). Multidimensional scaling of spectators' motivations to attend a film festival. In *Journal of Convention & Event Tourism*, 20(1), 64-83.

The pathology of the 100 international film festival and presenting managerial solutions

Hamed Rahnamaei^{*1}
Shahabuddin Adel²

Date of Receipt: 2020/09/09 Date of Issue: 2020/09/19

Abstract

The present study was conducted on the subject of pathology of the International 100-second Film Festival and the presentation of management solutions. According to the applied purpose, the research method was phenomenological in terms of data type and qualitative implementation and descriptive and exploratory study. The statistical population included experts in the field of 100-second films and the International 100-second Film Festival who had scientific expertise and work experience, including judges, secretaries and consultants of the festival, art pioneers and directors, directors of the Iranian Cinema Center and television networks. The sample included art experts who were randomly and purposefully selected from 7 people and sampling continued until theoretical saturation. The method of conducting the research was that the researcher, after obtaining permission from the organizers of the International Festival of 100-second films and informing the experts who wished to participate in the study, through invitations containing the purpose of the study and request to participate in the research. And asked participants to indicate the time for the interview. The time of each interview varied from 45 to 90 minutes, depending on the circumstances and patience of the participant. The results showed that the harms to the International Festival of 100-second films in terms of content include lack of knowledge and perception of the filmmaker, lack of innovation of the executive force, lack of knowledge and perception of the executive force, motivation of the executive force, repetition of film content, inflexibility in film content, From a structural point of view, including wrong decision-making process, lack of financial management and budgeting, inflexibility of festival rules and regulations, lack of comprehensiveness of festival rules and regulations, and from a contextual point of view, including inadequate publicity in festival information, lack of public access to the festival. The wrong choice of environment in the festival was the lack of attention to environmental changes, cultural and social problems of the people and also the lack of international communication.

Keyword

Pathology, International 100-second Film Festival, Management Strategies

1. Master of Cultural Management, Cultural Affairs Management, Islamic Azad University, Research Sciences Branch (* Corresponding Author: zsblogfa@gmail.com)
2. Associate Professor and Dean of the Faculty of Cinema and Theater, University of Arts (adel@art.ac.ir)